

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

מ"א.

עין משפט ג'ר מצוה

קד א מ"י פ"ו מהלכות
שמיטה הלכה ה'
קח ב מ"י פ"ו מהלכות
לולב הלכה ג' סמג
עשין מד [טו"ש] ע"ח ס"י
מקמט ספ"י א'
קו ג מ"י ע"ש הל' טו
[מנש"ע] ע"ס:
קז ד מ"י פ"י מהלכות
אסורות הלכה ז סמג
לאוין קמט טו"ע ע"ח ס"י
מקמט ספ"י א'
ס"י לגט ספ"י א'
קח ה ו מ"י ע"ש הל' ז:

קד א מ"י פ"ו מהלכות
שמיטה הלכה ה'
קח ב מ"י פ"ו מהלכות
לולב הלכה ג' סמג
עשין מד [טו"ש] ע"ח ס"י
מקמט ספ"י א'
קו ג מ"י ע"ש הל' טו
[מנש"ע] ע"ס:
קז ד מ"י פ"י מהלכות
אסורות הלכה ז סמג
לאוין קמט טו"ע ע"ח ס"י
מקמט ספ"י א'
ס"י לגט ספ"י א'
קח ה ו מ"י ע"ש הל' ז:

רבינו חננאל

ואסיקא דמחלוקת ר'
יוחנן ור' אלעזר ברמי
פירות שביעית, שהן פרי
שני, ושמינית לה מיהא
דחמיא מי שיש לו סלע של
שביעית, פ"י סלע שלקחה
ברמי פירות שביעית,
וביקש ליקח בה חלוק,
כיצד עושה הולך אצל
חבונני הרגיל אצלו ואומר
לו תן לי סלע זו פירות
ונתן לו, וחזרו ואומר לו,
היי פירות הללו שקניתי
ממך נתתן לך במתנה,
וחבונני אומר הרי סלע
זו נתתה לך במתנה,
ולא נתתה לי, ויחזרו ופירות
הללו מחוללין על פירות
שיש לי בביתו, ולוקח
סלע זו מה שירצה.
הנה הסלע של שביעית
כמו פרי שני, וקחני דרך
מקח אין דרך חילול
לא, כמאן כ"י אלעזר.
אלא אם תאמר מחלוקת
(ד) [ב] ודרך חילול, הוא לא
כ"י יוחנן ולא כ"י אלעזר,
אלא ש"מ מחלוקת בפרי
שני, ואי קשאי לך הא
דחמיא אחד שביעית ואחד
מעשר שני מתחללין,
מאי שביעית דמי שביעית
הן. מוקחני מעשר שני
במדינה, וכי מעשר שני
ברמי רעושר, והלא
(ד) פ"י [ט] סמון לשקיעת החמה
ולא יכול לבקר ב"ט מהיכן יקצרו
את העומר והיכן מגלות וקופות
ושלש עשרה נפה וכלי שרת דברים
הנריבין לעומר כדמנן בנמנות פ'
ר' ישמעאל (ד' ע"ג). דאי סמוך
לשקיעת החמה דחמיסר קאמר שהוא י"ט הא אין בנין בית המקדש
דוחה י"ט דליתא פרק שני דשבוט (ד' ע"ג). ולאו פירכא
היא דתיקשי לן הא דקאמרינן לא לריכא דאיבני זליליה הא נמי
אמרינן התם דאין בנין בהמ"ק זלילה שנאמר וציוס הקים את המשכן
ציוס מקימין אותו וזלילה אין מקימין אותו אלא על כרחיך צריך
לחלק כמו שפירש בקונטרס דהני מילי בנין הבניו צדי אדם אצל מקדש
העמיד בניו ומשוכלל יגלה ויצא מן השמים שנא' מקדש ה' כוננו ידך:

לפילו למ"ד פרק זה בזכר (פנהדרין דף כה. וס) אימתי לרבי
יהודה לפרש וצמח לחלוק היינו דיומנין דבנה לחלוק ומ"מ דיומנין
נמי היינו לפרש והא דאמרינן בהגזול קמא (ב"ק דף טז. וס) גבי
מעוה מעשר שני מעוה של צבל והס צבל למאי חזו ומשני דזבין
ציה צהמה ומסיק לה התם היינו
כרבי מאיר דשרי לפילו לכתחילה אי
נמי אפילו כרצנן והתם דלא אפשר
צענין אחר ולפי מה שפ"י דר' מאיר
שרי אפי' לכתחילה לא יתכן מה
שפירש בקונטרס פרק הוצב (ב"מ
דף נה.) דגבי דמאי מחללין אותו
כסף על נחשת נחשת על הפירות
ויחזור ויפדה את הפירות דדוקא כך
צריך לעשות ולא מעלס לירושלים
והכא אשכחן דשרי ר"מ דמאי לחלל
על הפירות לכתחילה ולבדד שיעלו
ויאכלו דמקום דלכי עדין משחזור
ויפדה את הפירות:

פירות הוצב נתונים ע"ך במתנה.
זהדיא קמני צירושלמי
לשביעית צסוף פרק שמיני והמנווני
אומר לו הרי סלע נתון לך במתנה
ובענין אחר לא סגי ודייק דדרך
חילול אינו מדלל חילול המנווני
לכתחילה סלע של צבל הדיע על
פירותיו שלל כדרך מקח וממכר:
וישיא יום הנף בוצו אסור.
הרצה תקנות מיקן רבן יוחנן
צן זכאי אלא הכן תרמי מיקן יחד
להכי תני התם יום הנף אבז גרסא
ותימה דבנמנות פרק רבי ישמעאל
(ד' ע"ג). דתני הן לולב אבז
הוא ליום הנף וצפרק צמח דרמי'
(ד' ע"ג). מניח הן תרמי ועוד תקנות
טובא דתקון: **דאשתקד לא**
הוה בית המקדש האיר המזרח הוה
מתיר. ואפילו לרבי יהושע דלמנר
שמעמי שנקריבין אף על פי שאין
צית צפ"ק דמגילה (ד' ע"ג). הני מילי
כשיש מזבח צנוי אצל צלא מזבח לא
דמוכח צנחסיס פרק קדשי קדשים
(ד' ע"ג). וס) דמזבח שנפגס כל
הקדשים שנשחטו עס פסוליס ואין
אולכיס צגינן שירי מנחה ולא קדשי
קדשים ואפילו קדשים קלים:

אי נמי סמוך לשקיעת החמה
דחמיסר. שלא יוכלו להתעסק
צעומר צתחילת לילה ולא יסיפיקו
להקריבו קודם חלות למחר וי"מ דמייירי
צערצ צ"ט סמוך לשקיעת החמה
ולא יכול לבקר ב"ט מהיכן יקצרו
את העומר והיכן מגלות וקופות
ושלש עשרה נפה וכלי שרת דברים
הנריבין לעומר כדמנן בנמנות פ'
ר' ישמעאל (ד' ע"ג). דאי סמוך
לשקיעת החמה דחמיסר קאמר שהוא י"ט הא אין בנין בית המקדש
דוחה י"ט דליתא פרק שני דשבוט (ד' ע"ג). ולאו פירכא
היא דתיקשי לן הא דקאמרינן לא לריכא דאיבני זליליה הא נמי
אמרינן התם דאין בנין בהמ"ק זלילה שנאמר וציוס הקים את המשכן
ציוס מקימין אותו וזלילה אין מקימין אותו אלא על כרחיך צריך
לחלק כמו שפירש בקונטרס דהני מילי בנין הבניו צדי אדם אצל מקדש
העמיד בניו ומשוכלל יגלה ויצא מן השמים שנא' מקדש ה' כוננו ידך:

אי נמי סמוך לשקיעת החמה
דחמיסר. שלא יוכלו להתעסק
צעומר צתחילת לילה ולא יסיפיקו
להקריבו קודם חלות למחר וי"מ דמייירי
צערצ צ"ט סמוך לשקיעת החמה
ולא יכול לבקר ב"ט מהיכן יקצרו
את העומר והיכן מגלות וקופות
ושלש עשרה נפה וכלי שרת דברים
הנריבין לעומר כדמנן בנמנות פ'
ר' ישמעאל (ד' ע"ג). דאי סמוך
לשקיעת החמה דחמיסר קאמר שהוא י"ט הא אין בנין בית המקדש
דוחה י"ט דליתא פרק שני דשבוט (ד' ע"ג). ולאו פירכא
היא דתיקשי לן הא דקאמרינן לא לריכא דאיבני זליליה הא נמי
אמרינן התם דאין בנין בהמ"ק זלילה שנאמר וציוס הקים את המשכן
ציוס מקימין אותו וזלילה אין מקימין אותו אלא על כרחיך צריך
לחלק כמו שפירש בקונטרס דהני מילי בנין הבניו צדי אדם אצל מקדש
העמיד בניו ומשוכלל יגלה ויצא מן השמים שנא' מקדש ה' כוננו ידך:

אי נמי סמוך לשקיעת החמה
דחמיסר. שלא יוכלו להתעסק
צעומר צתחילת לילה ולא יסיפיקו
להקריבו קודם חלות למחר וי"מ דמייירי
צערצ צ"ט סמוך לשקיעת החמה
ולא יכול לבקר ב"ט מהיכן יקצרו
את העומר והיכן מגלות וקופות
ושלש עשרה נפה וכלי שרת דברים
הנריבין לעומר כדמנן בנמנות פ'
ר' ישמעאל (ד' ע"ג). דאי סמוך
לשקיעת החמה דחמיסר קאמר שהוא י"ט הא אין בנין בית המקדש
דוחה י"ט דליתא פרק שני דשבוט (ד' ע"ג). ולאו פירכא
היא דתיקשי לן הא דקאמרינן לא לריכא דאיבני זליליה הא נמי
אמרינן התם דאין בנין בהמ"ק זלילה שנאמר וציוס הקים את המשכן
ציוס מקימין אותו וזלילה אין מקימין אותו אלא על כרחיך צריך
לחלק כמו שפירש בקונטרס דהני מילי בנין הבניו צדי אדם אצל מקדש
העמיד בניו ומשוכלל יגלה ויצא מן השמים שנא' מקדש ה' כוננו ידך:

אי נמי סמוך לשקיעת החמה
דחמיסר. שלא יוכלו להתעסק
צעומר צתחילת לילה ולא יסיפיקו
להקריבו קודם חלות למחר וי"מ דמייירי
צערצ צ"ט סמוך לשקיעת החמה
ולא יכול לבקר ב"ט מהיכן יקצרו
את העומר והיכן מגלות וקופות
ושלש עשרה נפה וכלי שרת דברים
הנריבין לעומר כדמנן בנמנות פ'
ר' ישמעאל (ד' ע"ג). דאי סמוך
לשקיעת החמה דחמיסר קאמר שהוא י"ט הא אין בנין בית המקדש
דוחה י"ט דליתא פרק שני דשבוט (ד' ע"ג). ולאו פירכא
היא דתיקשי לן הא דקאמרינן לא לריכא דאיבני זליליה הא נמי
אמרינן התם דאין בנין בהמ"ק זלילה שנאמר וציוס הקים את המשכן
ציוס מקימין אותו וזלילה אין מקימין אותו אלא על כרחיך צריך
לחלק כמו שפירש בקונטרס דהני מילי בנין הבניו צדי אדם אצל מקדש
העמיד בניו ומשוכלל יגלה ויצא מן השמים שנא' מקדש ה' כוננו ידך:

זוכרים. שאין מגדלים מהם וולדות ואפ"ה גזרו רבנן אטו נקבות:
אמר רב אשי מחלוקת. דרבי אלעזר ורבי יוחנן: **צפרי ראשון.**
בפירות שביעית הוא דא"ר אלעזר דרך חילול לא משום דדריש
סמוכין: **פרי שני.** דמי שביעית: **והא דחמיא.** צברייתא דמסייע
ליה: **לקח לקח.** כזולתו בין צפרי
ראשון בין צדמיו דקמני לקח צבצר
יין ולא קמני חילל צצר ציין: **אידי**
דמי ירשא לקח. דאיירי צפרי עלמנו:
וציקש ליקח לו חלוק. ואינו יכול
דהמורה אכמה לאלכה צמון הזמן
(א) ולא לסמורה חיה מתקיים לשנה
הצאה: **הרגיל אללו.** שמתוך כך
יעשה לו חפצו: **וחזרו ואומר לו.**
לחמוני: הרי פירוש הללו. שמכרת
לי שהיו של חולין ונכנסו לקדושת
שביעית נתונים לך במתנה ואוכל
אותם שביעית והמנווני אומר לו
ואני נתון לך סלע חולין זה שאל
לחולין במתנה וצא ולוקח מאותו
סלע כל מה שירצה והמנווני יאכל
הפירות צמורת שביעית: **והא הכא.**
הכא סלע פרי שני הוא דמי שביעית
וקמני דלריך לילך אלל חמוני ולהויאו
לחולין דרך מקח וממכר אלמא צפרי
שני נמי איכא מאן דפליג דאי הוה
סגי צדק חילול למה ילך אלל חמוני
יקח פירות חולין שיש לו צדימו שזה
סלע וחיללנו עליהם ויאלכס צמורת
שביעית: **אלא.** אי אמר דרבי אשי
הכי אמרנן: **מחלוקת צפרי שני.**
צבאל הוא דאיכא למאן דשרי דרך
חילול אצל צפרי ראשון כו': **והא**
דקמני. צברייתא דמסייע לר' יוחנן
אחמ שביעית ואחמ מעשרות מתחללין
אלמא שביעית עלמנה דרך חילול:
מעשר מעשר ממש. צתמיה וכי יש
לומר שהמעשר עלמנו יתחלל על צהמה
מיה ועוף: **והכפי.** ונתתה צכסף
וצרת דאין מתחלל אלא על המטבע
דצר שיש עליו אורה: **במתני' צמקדש**
צעצה. דלדרישין צת"כ (ט) מושמחמס
לפני ה' אלחיתס צעצת ימני (ויקרא
ג) ולא צבזולין ו' ימיס: **צמדינה.**
צירושלס שאף הוא צבזוליס: **וציהא**
יוס הנף. של עומר דהיינו ט"ז
צניסן כולו אסור צחדש וצעוד
המקדש קייס משקרב העומר היו
אולכין חדש צו ציוס דלכתיב (עס)
עד הצילכס וצמשרב הצית מותר מן
המורה משחכיר המורה כלאמר
בנמנות (ד' ע"ג). כמזב אחד אומר
עד עכס היום הזה דהיינו האיר
המורה וכמזב אחד אומר עד הצילכס
הא כילד צומן דליכא עומר עד עכס
הצילכס וצומן דליכא עומר עד עכס

ואסר רבן יוחנן צן זכאי עליהם כל היום דמפרש טעמא צגמרא:
גב' מהרה יבנה צים המקדש. ויחזור דצר לאיסורו דהשתא
קרינא ציה עד הצילכס ואי הוו נהיגי צבורצנו לאלכול צהאיר מורה
דצין תורה אתיא למיכל נמי צבניינו ויאמרו אשתקד מי לא אכלנו
כו': **דאיבני אימת.** הך חששא דחיישינן למהרה יבנה אימת
תגמור המלאכה דאיכא למיחש לאיסור חדש כל היום דלצטרין
לרצן ויומן צן זכאי למיסר השתא כל היום משום סירכא דההוא
יומא: **אי נימא דאיבני צשיסר.** שלא נבנה עד יוס ט"ז עלמנו:
הרי הסיור האיר המזרח. וצפיר קאלכי דהואיל דהאיר המזרח ואין מקדש
לכן דמי הסיור האיר המזרח ששרי המקדש צנוי הלכך אכלי איסורא וגזר ריב"ז
השתא משום היום ונהלן **עשפרי.** השתא דמי אכלי ההוא יומא מחלות היום ונהלן
כסירכא דמעיקרא ככלי וליכא איסורא
דודאי קרב העומר: **עסן.** צמסכת מנחות (עס) הרחוקים. מירושלס לא היו רואין ולא היו שומעין שעת הקרבת העומר:
מוסרין. צחדש: **מחלות היום ונהלן.** לפי שידעיס שאין צ"ד מתעללס צו מלהקריבו קודם חלות: **לא לריכא דאיבני צליליא.**
כלומר לשמא יבנה צליליא חייס ולא יהו פנוייס לקצור העומר עד סמוך ליוס ויש טורח הרצה צעומר שהיו מייצבין אותו וצבצום
של קלחיס וצוברין אותו שצוברו מימיו וצומחין אותו צרחיס של גרוסות ומניפין אותו צי"ג נפה צבסה צדקה דלאמרינן התם חיה שלא
יוכלו להתעסק צו מתחילת לילה לא יסיפיקו להקריבו למחר קודם חלות: **אי נמי.** דאיבני צחמיסר סמוך לשקיעת החמה והיא היא. ואי
קשיא דליליה אינו נבנה דק"ל צשבוט (ד' ע"ג): **דאין בנין בית המקדש צלילה דלכתיב וציוס הקים את המשכן שהוא י"ט דק"ל צשבוט**
(עס) דאין בנין צ"ה דוחה י"ט ה"מ בנין הבניו צדי אדם אצל מקדש העמיד שאנו מצפין צנוי ומשוכלל הוא יגלה ויצא משמים שנא' (שמות
טו) מקדש ה' כוננו ידך: **צשיטס ר' יהודה.** אותה שטעה שהיה ר' יהודה שהיה ממלמדי תלמידיו דורש אחריו דרש גס הוא צימני:

הגהות הב"ח
(א) ש"ש ד"ה וציקש לו
וכי צמון הזמן חיה כ"ל
ומי ולא לסמורה מתקן:
מוסף רש"י
בראשונה היה לולב
ניטל במקדש שבעה.
דקמני וצמחמס ימני,
ה' אלחיתס צעצת ימני,
ובמדינה יום אחד.
דקמני ולקחמס לטס ציוס
הראשון (ר"ה ג'). ושיהא
יום הנף כולו אסור.
יוס הנפס עומר כולו
אסור, לאלול מן ההוד,
ומלאורייתא משחכיר מוח
מותר, דלאמרינן צמחור
מותר, כמזב אחד אומר
עד עכס היום הזה, ומזב
אחד אומר עד הצילכס
וגי הא כילד צומן צימס
עומר מותר וצומן שאין
עומר עלס היום מותר
(ר"ה ג'). מ"ט. גזר עליה
(עס). דאיבני אימת.
שיהא לנו לחוש עכשו
לכן הרי התיר
האיר מזרח. דהא לא
היה מנחם (עס). אלא
דאיבני בהמסר. שהיה
השות לקצור צמנולא יו"ט
ולחביאו למחר מנחות
(עס). מחלות היום
ולהלן תשתרי. השתא
ולא לגזר עליה רבן יוחנן
אלא עד מנחם היום ואי
נמי מהרה יבנה ויאמרו
אשתקד מי לא אכלנו
מחלות היום ונהלן השתא
נמי ניכול שפיר אכלנו
ואפילו הרחוקים מירושלס
שלא ראו הקריבו יס
לסס לממון דודאי קרב
כבר, דלמנר מן הרחוקין
היו מותרין צומן הצית
מחלות היום ונהלן כו'
(עס). לא צריכא דאיבני
בליליא אי נמי סמוך
לשקיעת החמה. ר'
יוחנן חושש לשמא יבנה
סמוך לשקיעת החמה או
צלל שעה עשר צחתי צלילה
או סמוך לבקרין שלא יהו
שבות לקרימו והבהוה
צבצבו של קלאין וצמימיו
והקרימו והקריבו עד
חלות. ואי חיו רגילי למיכל
חדש מחלות היום צומן
היה, אחי למיכל נמי ההוא
יומא הכי ועבדי איסורא.
ואס תאמר הכי משכחת
לה דלציוס צחמיסר ציו"ט
והאיבני צליליה והא קיימא
לן צמסכת שבוט (טו):
דאין בנין צהמ"ק לא ציו"ט
ולא צלילה, הני מילי בנין
צדי אדם, אבז בנין הסמך
לכא צדי שמיס הוא (ר"ה
עס). בשיטת ר' יהודה
אמרה. דלמנר מן המורה
אסור כל היום צומן היה,
דקסרי עד ועד ככלל
(עס ג').

הגהות הב"ח
(א) ש"ש ד"ה וציקש לו
וכי צמון הזמן חיה כ"ל
ומי ולא לסמורה מתקן:
מוסף רש"י
בראשונה היה לולב
ניטל במקדש שבעה.
דקמני וצמחמס ימני,
ה' אלחיתס צעצת ימני,
ובמדינה יום אחד.
דקמני ולקחמס לטס ציוס
הראשון (ר"ה ג'). ושיהא
יום הנף כולו אסור.
יוס הנפס עומר כולו
אסור, לאלול מן ההוד,
ומלאורייתא משחכיר מוח
מותר, דלאמרינן צמחור
מותר, כמזב אחד אומר
עד עכס היום הזה, ומזב
אחד אומר עד הצילכס
וגי הא כילד צומן צימס
עומר מותר וצומן שאין
עומר עלס היום מותר
(ר"ה ג'). מ"ט. גזר עליה
(עס). דאיבני אימת.
שיהא לנו לחוש עכשו
לכן הרי התיר
האיר מזרח. דהא לא
היה מנחם (עס). אלא
דאיבני בהמסר. שהיה
השות לקצור צמנולא יו"ט
ולחביאו למחר מנחות
(עס). מחלות היום
ולהלן תשתרי. השתא
ולא לגזר עליה רבן יוחנן
אלא עד מנחם היום ואי
נמי מהרה יבנה ויאמרו
אשתקד מי לא אכלנו
מחלות היום ונהלן השתא
נמי ניכול שפיר אכלנו
ואפילו הרחוקים מירושלס
שלא ראו הקריבו יס
לסס לממון דודאי קרב
כבר, דלמנר מן הרחוקין
היו מותרין צומן הצית
מחלות היום ונהלן כו'
(עס). לא צריכא דאיבני
בליליא אי נמי סמוך
לשקיעת החמה. ר'
יוחנן חושש לשמא יבנה
סמוך לשקיעת החמה או
צלל שעה עשר צחתי צלילה
או סמוך לבקרין שלא יהו
שבות לקרימו והבהוה
צבצבו של קלאין וצמימיו
והקרימו והקריבו עד
חלות. ואי חיו רגילי למיכל
חדש מחלות היום צומן
היה, אחי למיכל נמי ההוא
יומא הכי ועבדי איסורא.
ואס תאמר הכי משכחת
לה דלציוס צחמיסר ציו"ט
והאיבני צליליה והא קיימא
לן צמסכת שבוט (טו):
דאין בנין צהמ"ק לא ציו"ט
ולא צלילה, הני מילי בנין
צדי אדם, אבז בנין הסמך
לכא צדי שמיס הוא (ר"ה
עס). בשיטת ר' יהודה
אמרה. דלמנר מן המורה
אסור כל היום צומן היה,
דקסרי עד ועד ככלל
(עס ג').

הגהות הב"ח
(א) ש"ש ד"ה וציקש לו
וכי צמון הזמן חיה כ"ל
ומי ולא לסמורה מתקן:
מוסף רש"י
בראשונה היה לולב
ניטל במקדש שבעה.
דקמני וצמחמס ימני,
ה' אלחיתס צעצת ימני,
ובמדינה יום אחד.
דקמני ולקחמס לטס ציוס
הראשון (ר"ה ג'). ושיהא
יום הנף כולו אסור.
יוס הנפס עומר כולו
אסור, לאלול מן ההוד,
ומלאורייתא משחכיר מוח
מותר, דלאמרינן צמחור
מותר, כמזב אחד אומר
עד עכס היום הזה, ומזב
אחד אומר עד הצילכס
וגי הא כילד צומן צימס
עומר מותר וצומן שאין
עומר עלס היום מותר
(ר"ה ג'). מ"ט. גזר עליה
(עס). דאיבני אימת.
שיהא לנו לחוש עכשו
לכן הרי התיר
האיר מזרח. דהא לא
היה מנחם (עס). אלא
דאיבני בהמסר. שהיה
השות לקצור צמנולא יו"ט
ולחביאו למחר מנחות
(עס). מחלות היום
ולהלן תשתרי. השתא
ולא לגזר עליה רבן יוחנן
אלא עד מנחם היום ואי
נמי מהרה יבנה ויאמרו
אשתקד מי לא אכלנו
מחלות היום ונהלן השתא
נמי ניכול שפיר אכלנו
ואפילו הרחוקים מירושלס
שלא ראו הקריבו יס
לסס לממון דודאי קרב
כבר, דלמנר מן הרחוקין
היו מותרין צומן הצית
מחלות היום ונהלן כו'
(עס). לא צריכא דאיבני
בליליא אי נמי סמוך
לשקיעת החמה. ר'
יוחנן חושש לשמא יבנה
סמוך לשקיעת החמה או
צלל שעה עשר צחתי צלילה
או סמוך לבקרין שלא יהו
שבות לקרימו והבהוה
צבצבו של קלאין וצמימיו
והקרימו והקריבו עד
חלות. ואי חיו רגילי למיכל
חדש מחלות היום צומן
היה, אחי למיכל נמי ההוא
יומא הכי ועבדי איסורא.
ואס תאמר הכי משכחת
לה דלציוס צחמיסר ציו"ט
והאיבני צליליה והא קיימא
לן צמסכת שבוט (טו):
דאין בנין צהמ"ק לא ציו"ט
ולא צלילה, הני מילי בנין
צדי אדם, אבז בנין הסמך
לכא צדי שמיס הוא (ר"ה
עס). בשיטת ר' יהודה
אמרה. דלמנר מן המורה
אסור כל היום צומן היה,
דקסרי עד ועד ככלל
(עס ג').

הגהות הב"ח
(א) ש"ש ד"ה וציקש לו
וכי צמון הזמן חיה כ"ל
ומי ולא לסמורה מתקן:
מוסף רש"י
בראשונה היה לולב
ניטל במקדש שבעה.
דקמני וצמחמס ימני,
ה' אלחיתס צעצת ימני,
ובמדינה יום אחד.
דקמני ולקחמס לטס ציוס
הראשון (ר"ה ג'). ושיהא
יום הנף כולו אסור.
יוס הנפס עומר כולו
אסור, לאלול מן ההוד,
ומלאורייתא משחכיר מוח
מותר, דלאמרינן צמחור
מותר, כמזב אחד אומר
עד עכס היום הזה, ומזב
אחד אומר עד הצילכס
וגי הא כילד צומן צימס
עומר מותר וצומן שאין
עומר עלס היום מותר
(ר"ה ג'). מ"ט. גזר עליה
(עס). דאיבני אימת.
שיהא לנו לחוש עכשו
לכן הרי התיר
האיר מזרח. דהא לא
היה מנחם (עס). אלא
דאיבני בהמסר. שהיה
השות לקצור צמנולא יו"ט
ולחביאו למחר מנחות
(עס). מחלות היום
ולהלן תשתרי. השתא
ולא לגזר עליה רבן יוחנן
אלא עד מנחם היום ואי
נמי מהרה יבנה ויאמרו
אשתקד מי לא אכלנו
מחלות היום ונהלן השתא
נמי ניכול שפיר אכלנו
ואפילו הרחוקים מירושלס
שלא ראו הקריבו יס
לסס לממון דודאי קרב
כבר, דלמנר מן הרחוקין
היו מותרין צומן הצית
מחלות היום ונהלן כו'
(עס). לא צריכא דאיבני
בליליא אי נמי סמוך
לשקיעת החמה. ר'
יוחנן חושש לשמא יבנה
סמוך לשקיעת החמה או
צלל שעה עשר צחתי צלילה
או סמוך לבקרין שלא יהו
שבות לקרימו והבהוה
צבצבו של קלאין וצמימיו
והקרימו והקריבו עד
חלות. ואי חיו רגילי למיכל
חדש מחלות היום צומן
היה, אחי למיכל נמי ההוא
יומא הכי ועבדי איסורא.
ואס תאמר הכי משכחת
לה דלציוס צחמיסר ציו"ט
והאיבני צליליה והא קיימא
לן צמסכת שבוט (טו):
דאין בנין צהמ"ק לא ציו"ט
ולא צלילה, הני מילי בנין
צדי אדם, אבז בנין הסמך
לכא צדי שמיס הוא (ר"ה
עס). בשיטת ר' יהודה
אמרה. דלמנר מן המורה
אסור כל היום צומן היה,
דקסרי עד ועד ככלל
(עס ג').

הגהות הב"ח
(א) ש"ש ד"ה וציקש לו
וכי צמון הזמן חיה כ"ל
ומי ולא לסמורה מתקן:
מוסף רש"י
בראשונה היה לולב
ניטל במקדש שבעה.
דקמני וצמחמס ימני,
ה' אלחיתס צעצת ימני,
ובמדינה יום אחד.
דקמני ולקחמס לטס ציוס
הראשון (ר"ה ג'). ושיהא
יום הנף כולו אסור.
יוס הנפס עומר כולו
אסור, לאלול מן ההוד,
ומלאורייתא משחכיר מוח
מותר, דלאמרינן צמחור
מותר, כמזב אחד אומר
עד עכס היום הזה, ומזב
אחד אומר עד הצילכס
וגי הא כילד צומן צימס
עומר מותר וצומן שאין
עומר עלס היום מותר
(ר"ה ג'). מ"ט. גזר עליה
(עס). דאיבני אימת.
שיהא לנו לחוש עכשו
לכן הרי התיר
האיר מזרח. דהא לא
היה מנחם (עס). אלא
דאיבני בהמסר. שהיה
השות לקצור צמנולא יו"ט
ולחביאו למחר מנחות
(עס). מחלות היום
ולהלן תשתרי. השתא
ולא לגזר עליה רבן יוחנן
אלא עד מנחם היום ואי
נמי מהרה יבנה ויאמרו
אשתקד מי לא אכלנו
מחלות היום ונהלן השתא
נמי ניכול שפיר אכלנו
ואפילו הרחוקים מירושלס
שלא ראו הקריבו יס
לסס לממון דודאי קרב
כבר, דלמנר מן הרחוקין
היו מותרין צומן הצית
מחלות היום ונהלן כו'
(עס). לא צריכא דאיבני
בליליא אי נמי סמוך
לשקיעת החמה. ר'
יוחנן חושש לשמא יבנה
סמוך לשקיעת החמה או
צלל שעה עשר צחתי צלילה
או סמוך לבקרין שלא יהו
שבות לקרימו והבהוה
צבצבו של קלאין וצמימיו
והקרימו והקריבו עד
חלות. ואי חיו רגילי למיכל
חדש מחלות היום צומן
היה, אחי למיכל נמי ההוא
יומא הכי ועבדי איסורא.
ואס תאמר הכי משכחת
לה דלציוס צחמיסר ציו"ט
והאיבני צליליה והא קיימא
לן צמסכת שבוט (טו):
דאין בנין צהמ"ק לא ציו"ט
ולא צלילה, הני מילי בנין
צדי אדם, אבז בנין הסמך
לכא צדי שמיס הוא (ר"ה
עס). בשיטת ר' יהודה
אמרה. דלמנר מן המורה
אסור כל היום צומן היה,
דקסרי עד ועד ככלל
(עס ג').